

vande såsom vandløb, indsøer og kanaler falder således udenfor forslaget. Sådan udkastning er forbudt ved bestemmelserne i vandløbslovens §§ 5-5 c, jfr. bekendtgørelse af 6. marts 1970 af vandløbsloven. Udkastning eller udtømning fra land af stoffer og materialer falder også udenfor lovforslaget.

Som dumpning anses ikke bortskaffelse af stoffer eller materialer, der stammer fra den normale drift af de nævnte transportmidler, platforme og deres udstyr. I § 11 foreslås, at der gives ministeren for forureningsbekæmpelse bemyndigelse til at fastsætte særlige regler herom.

Udenfor begrebet dumpning falder endvidere anbringelse i havet af stoffer eller materialer, hvis anbringelsen sker med andet formål end bortskaffelse. Som eksempler herpå kan nævnes opfyldning af havområde med henblik på opførelse af kunstige øer på søterritoriet eller bygning af diger.

Lovforslaget omfatter iøvrigt alle slags stoffer og materialer og forudsætter ikke, at indlastning er sket med henblik på dumpning.

Til § 2.

Af jurisdiktionsmæssige grunde begrænses området for den foreslåede lov til at gælde danske transportmidler og platforme, hvor de end befinder sig, og transportmidler i udenlandsk eje, der befinder sig i danske territorialfarvande og platforme i udenlandsk eje, der befinder sig i danske territorialfarvande eller på dansk kontinentalsokelemråde, jfr. herved lov nr. 259 af 9. juni 1971 om kontinentalsoklen.

Til § 3.

I bestemmelsen angives det geografiske område, inden for hvilket det er forbudt at foretage dumpning af enhver slags stoffer eller materialer.

Dette gælder dansk territorialfarvand — således også territorialfarvandet langs Grønlands vestkyst — og havområderne nord for 36. breddegrad (Gibraltar), øst for 42. længdegrad (Grønlands sydspids) og vest for 51. længdegrad (Novaya Zemlya) med undtagelse af Middelhavet med tilstødende farvande. I modsætning til Oslokonventionen, der som foran nævnt gælder for samme geografiske område som Konventionen af 24. januar 1959 angående fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav, er Østersøen, Sundet og bæltterne ikke undtaget fra det geografiske område. Dette er iøvrigt i overensstemmelse med reglerne i bekendtgørelsen af 18. januar 1972.

Til § 4.

Selv om Oslokonventionen er regionalt begrænset til at omfatte de samme havområder, som fiskerikonventionen af 1959 gælder for, hedder det i Oslo-

konventionens art. 3, at parterne er enige om at bringe de forholdsregler, de vedtager, i anvendelse på en sådan måde, at det forhindres, at dumpning af skadelige stoffer omledes til farvande uden for det område, der omfattes af konventionen. For at tilgodese denne bestemmelse foreslås det i § 4, at det i havområder uden for de i § 3 angivne skal være forbudt at foretage dumpning af stoffer eller materialer, nævnt i lovens bilag 1 og 2, d. v. s. de for havets dyre- og planteliv skadelige stoffer. Dette svarer også til gældende ret, jfr. bekendtgørelsen af 18. januar 1972.

Lovforslagets bilag 1 og 2 svarer stort set til Oslokonventionens bilag I og II. Dog er under nr. 2 medtaget stoffer, der kan frembringe afsmag, der forringer handelsværdien af fisk m. v.

Det er iøvrigt tanken at udsende en vejledning, som indeholder oplysninger på samme måde, som gjort i bekendtgørelsens bilag 1 og 2.

Til § 5.

Bestemmelsen indeholder regler om adgang for ministeren for forureningsbekæmpelse eller den han bemyndiger dertil, til at dispensere fra lovens regler om forbud mod dumpning. Det foreslås endvidere, at en dumpningstilladelse givet af den kompetente myndighed i et land, der har tiltrådt Oslokonventionen, må anses for gyldig hjemmel til dumpning fra et dansk skib, for så vidt angår dumpning uden for dansk territorialfarvand.

Hvis der foreligger tilladelse til dumpning for vedkommende fabrikant eller afskiber, behøver skibsføreren ikke selv at søge tilladelse, men ejer, bruger eller fører af dansk skib, der foretager dumpningen, skal afgive indberetning herom, jfr. § 8.

Stk. 2 og 3 indeholder visse begrænsninger i adgangen til at give dumpningstilladelser. Tilladelse til dumpning af de særligt farlige stoffer og materialer nævnt i bilag 1 kan kun gives under ganske særlige omstændigheder. Efter Oslokonventionen er dumpning af disse stoffer forbudt i princippet uden dispensationsadgang, men det kan dog tænkes, at den internationale kommission, der skal nedsættes i henhold til konventionen, vil afgive indstilling om, at dumpning kan finde sted i en nødsituation, hvor stoffet ikke uden uacceptabel fare kan skaffes af vejen på landjorden, jfr. konventionens art. 9. Ordene „under ganske særlige omstændigheder“ tager sigte på sådanne tilfælde. Tilladelse til dumpning af farlige stoffer og materialer, kan iøvrigt kun gives for hvert enkelt tilfælde, medens tilladelse til dumpning af andre stoffer og materialer kan gives uden begrænsning i tid eller med hensyn til antallet af dumpninger og omfanget af stoffer og materialer.